

Salgótarján és Vidéke.

Szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — A Polgári Kör hivatalos lapja.

Előfizetési ár:

Éves ár	10.—	A Polgári Kör tagjai és tanítók részére:	
Fél éves	5.—	Egész éves	6.—
Negyed éves	2.50	Fél éves	3.—
Írások száma	Ára 20 fill.	Negyedévesre	1.50

Felelős szerkesztő:

Dr. CZIGLER JAKAB



Minden a lap szellemi részét illető közleménynek valamint hirdetésnek és előfizetésnek a „Salgótarján és Vidéke” szerkesztőségéhez, vagy a Borsas nyomdába intézendők.

Nagy hét.

Ez évben a hét az összes vállalkozások nagy hete. — Az üzletek zárva, némaság és csend honol mindenfelé, a hívők ünneplő ruhában sietnek az Úr templomába, izraelita, református és keresztény egyaránt. Különösen a kath. egyház ölt e napokban mély gyász s a hívők sokasága áhitattal borul az ur koporsója elé; szívükben még egyrésztől bánatos érzelmeket kelt, mindnyájunk végzete a halál; — másrésztől édes reménységgel tölti el a boldog feltámadás.

En tiszteletben tartom minden ember vallásos meggyőződését, ép ezért mint a kath. egyház szerény tagjának szabad legyen e szent napokban az alábbiakat elmondani.

A kereszténység új eszméi között legfontosabb és legmeglepőbb a halál és feltámadás eszméje, melynek diadalmas megoldása a menyei Üdvözítőnek jutott feladatul. A kereszt szent jelének feltűnte előtt még a mélyen kutató bölcsek, mint Sokrates, Aristoteles és Plató sem sejtették az ember végcéljára vonatkozó eszméket, melytől tulvilági üdvünk elnyerése függ.

A keresztől sugárzó fény szétterpte a vak tudatlanság sűrű fátyolát: az új vallás, mely az isteni és kinyilatkoztatás

betetőzése gyanánt tekinthető, egész glóriájában új tanokat hirdetett, minőkhez az anyagelviség rabszolgáivá görnyedt kortársak szokva nem voltak. A halál és feltámadás eszméje az; melyben szent hitünk igazsága rejlik.

A halál feletti dínál képezi az isteni mester legmeggyőzőbb bizonyítékát összes tanításainak. A athenei és római iskolák közül többen, kiket többé kevésbé meggyőző sisztémáik szerint követtek tanítványaik, szívesen ették a számnüzetés keserű kenyerét, sőt elűrték a szenvedések egyéb nevei mellett a halált is, de tanaikhoz a belső meggyőződés melegségével ragaszkodtak: — árta azonban a világ tengelyének forgása óta példát nem tudunk, hogy valaha bölcsész avagy bármily próféta, vagy mester — az Isten egyetlen fiát kivéve — a halál diadalmas legyőzésével, melyet előre megjövendel vala — peccátele volna meg összes tanainak igazságát.

Krisztus halálával, mely megváltó nagy munkájának zárköve, az emberiség élete adatott vissza, melyet első szülőink oly könnyelműen elvesztettek:

Krisztus feltámadásával pedig a mi jövő boldogságunk zálogát nyertük mely közremunkálásunk mellett többet ígér e léha föld örömeinél.

A világtörténet sarkpontját képező

emez esemény az eszmék orazágában is megváltó fordulatot eredményezett. Az anyagelviségnek hódoló eszmék helyébe feukölt mennyei varázstól ragyogó misztériumok léptek — a szűk látkörhöz tapadt emberi szemet varázshatalmat rejtő égi remények gyönyörködtetik s azóta úgy van, hogy a halál végvonaglásában az új élet öröme mosolyog belé: a zord végzet gyanánt rettegett vendég játékony barátta dicsőült. A halál okozta könyeket felszárítja a viszontlátás reménye s a feltámadás angyala mert:

„Hit, remény — s szeretetünk zálogát
A feltámadásban birjuk mi;
Az élet bármely szenvedéseit
Csak ezek tudják leküzdeni.

Van élet túl a sírokon
S mi bár virágként elharadtunk:
Isten ki az égen vár reánk — szólít
És egykor dicsőn feltámadunk”

Még pár napi gyász — s aztán a keresztény hívők millióinak ajkain felhangzik a főséges a diadalmas ének:

„Alleluja! Alleluja!
Hála legyen az Istennek!”

Nagy József.

TÁRCZA.

Tavas van.

(Diminek egy kiadatlan „verse”.)

Tavas van, látod.
Látod, sáinek égnek
S meleg verőfények
Csókolyják a földet —
Látod?

Egy éve is így volt.
Tavas volt, így volt.
Szélid szelek szálltak
Édes muzsikája szólt
Akkor most egy éve.
Mikor redd leltem
És asszonyos számmal
Ajkadat kerestem
Sohajtlásod lestem.

És az akkor más volt
Más volt mégis akkor
Mikor ott a parkban
Csöndes alkonyatkor
Kezem kezédhez ért
És csak a szemem kért
Soudárgó két szemem.
Más volt az a mámor
Mely akkor járt velem.
Akkor egy éve.

Még ki nem hullt lézak
El nem égelt vágyak
Részeg epedések
Mohó keresések
Gyujlották a vérem
S izgalott a kétség,
Jaj ha el nem érem
S akkor végem, végem.

Köszöletlen csókod
Képzelt édes íze
Vad, forró fejembe
Szédületes vill be
Tudod akkor este
Mikor a szemem kért . . .
Hidd el az az este
Az a csendes este
Mindennél többet ért
Ami bennünkért ért
Azóta miig.

Tavas van s én unlak
Ládra lásd nem gyujtnak
Csókolyaid . . . És karom
Hiába tárom . . .
Mert én most a régi
Szédületes várom.

Tavas van látod,
Látod sáinek égnek
Meleg verőfények
Csókolyják a földet
El kell mennem látod.

DIMI.

Élet.

Nagyon, nagyon szomorú ószi délután volt. Szomorú kihalt. A gyönyörű árnyékos kert száraz, kopár mindenütt.

Csak ketten ültek a verandán. A szomorú fiatal asszony és Bessi. Ez a hű, okos állat ott bevett asszonya lábánál s gyönyörű nagy szeméit le nem vette róla. Mintha mondaná. — Ne félj szépséges asszonyom, mindig veled maradok, mindig szeretni foglak.

Az asszony elértette nézését, s odanyújtotta kezét, hogy megnyalogassa. A legnagyobb kitüntetés mit Bessi kaphatott. . . .

Csak kevesen jártak az uton. A nyaralók már bementek a városba, ók a legutolsók közé tartoznak, s leghamarabb kijönnek.

A veranda előtt egy óriási gesztenyefa áll, sűrűn hullanak levelei, egész csomó esett az asszony ölébe. Bessi felugrik, hogy leöpörje, de ő nem engedi.

— Hagyd öreg, hagy maradjanak, hiszen alig néhány hónapja, milyen nehezen vártak, hogy kibujjanak, s most mert nem oly szépek többé, most le akarod dobni innét? Hát te is olyan akarsz lenni, mint az emberek?

A kutya szégyenkezve fekkd vissza helyére, szomorúan nézte hol az asszony arcát, hol a száraz leveleket. Aztán kis idő múlva feje elhanyatlak, néha, néha még elkap egy elkésett csintalan legyet, azután elszunnyad egy kicsit. Most nincs rá szüksége.

Az asszony pedig nézi a gyönyörű tájat, érzi a gyenge napsugár csókját s gondolkozik, . . .

A kaszinó kérdéshez.

A biztató hívogatásra, hogy a kaszinó kérdéshez pro avagy contra hozzászóljak, igazán nem reagáltam volna, ha a vasárnap lapban egy hirt nem olvasok. Megszokott sablonos hír, de épen kapóra jött, hogy hozzászóljak a kaszinó kérdéshez. Egy vagyonos, magas állású postahivatalnok lopott, hogy a kártya adóságait rendezhesse. Előzőleg természetesen ezen szenvedélye miatt elvesztette mintegy 100,000 koronát kitevő vagyonát is. Ez így első látszatra nem tartoznék a kaszinó kérdéshez, és mégis odatartozik, mert az óriási összegeket kaszinókban adta le Pesten és nem Monte-Carlóban, vagy más nemzetközi kártyabarlangban.

Hogy áttérjek a mi speciális kaszinó kérdésünkre, amelyet olyan nagy fontosságúnak szeretnének feltüntetni, kijelentem, hogy az nekünk nem kell, arra nekünk egyáltalán semmi szükségünk nincs. A tisztelt kaszinó kérdéssel foglalkozó cikkíró ur különben sem jelöli meg tüztesen, hogy mit is csinálnánk mi abban a kaszinóban, amelyre szerinte olyan nagyon nagy szükségünk van? Altalában eldöb egy néhány tetszetős mondatot, nem akarom frázisnak nevezni, társadalmi egyesítésről, válaszfalak ledöntéséről, előítéletek elkergetéséről és több ilyen jó dologról, amelyek bekövetkezésük esetén igazán nagyon jó dolgok volnának. Pedig hát a dolog épen megfordítva lenne. Sem nem drótozná össze jobban a társadalmunkat, sem nem ragasztana össze syndetikon módjára. Az előítéletek nem távoznának el, hanem ebben a kasztrendszerű fészekben csak azt mozdítaná elő, hogy egy klikkel több lenne: lenne egy kaszinó klick, ahonnan kiindulnának az összes politikai, társadalmi és felekezeti heccok. Nekünk pedig az ilyen áldásos valamire semmi szükségünk nincs, miután amugy is bővében vagyunk sajnos az olyan helyeknek, az olyan egyéneknek, akik ilyen

... Semmit, semmit sem váltott be nála ez a nyomorult élet. Eléje jött megrakott kézzel, kínálta neki a gyönyörűséget és bőven, ő pedig csak állt helyben, télenül. Nem tudta, hogy a boldogságot nem kapja meg senki fáradság nélkül. Hiszen vannak akik fáradság, küzdenek érte, egész életet át csak azt űzik, hiszen még azoknak is csak nagy ritkán jut belőle egy-egy szemernyi. Vagy talán csak épen azoknak?!

O tehát állt és várta, míg az élet eléje hozza szépen, leteszi eléje: itt hoztam, megérdemled, vigyázz reá . . .

Vigyázz reá! Hát nem vigyázott volna reá igazán? Hát nem betöltötte minden gondolatát? Mert megkapta. Meg anélkül, hogy fáradt volna érte. Semmit sem tett érte . . .

Az uton egy szép barna lány ment lefelé, soklevelű virág szirmait tépi egyenkint. Kíváncsi valamire. Istenem, hisz oly szép, és oly fiatal. Ő mindezt látja és tovább gondolkodik.

Gyönyörű tavasz volt. Az ő kertjünkben csupa almafa volt, s azok mind virágoztak. Ilyenféle lehet a menyország. Ilyen csoda szép, ilyen rózsaszínű. És csak ott lehet valaki még olyan boldog, mint ő volt. Senki sem tudta, hogy szeret, hiszen azt nem szokták megvallani. Egyszerre csak megsugták neki, hogy megkérte a kezét s nemsokára menyasszony lesz.

Istenem, hogy ölelte az anyját, hogy szeretett volna minden kis almavirágot végig csókolni. Hát ezután nem kell neki titokban tartani. Hát szereti ő is és menyasszony lesz . . .

Azután menyasszony lett. Az almavirá-

hecceteket szeretnek inscenizozni.

Neyezték oktanok kultura áhitásnak, ciniikus óbégátának jelen soraimat, szerintem a kaszinónak csak kulturális szempontból volna helye és csak is ez esetben érdemes a dologról vitatkozni. Az olyan casinóra, ahol isznak, politizálnának és ami a fő kártyázásnak, nincs kívánságunk. Inni a korcsmában, kártyázni pedig az otthonon kívül a kávéházban is nagyon jól lehet, csak természetesen nem olyan kényelmesen, mint a kaszinóban, ahol a tagokon kívül senkinek semmi keresnivalója nincsen. Itt a hazárdjáték kényelmesebben űzhető, nem figyelik meg az embereket annyira, mint a kávéházban és nem tudják másnap az egész városban, hogy ki nek nyerték el az utolsó hatását, avagy a kocsját lovasztul. Ez azt hiszem nem indok kaszinó felállítására.

Tessék olyan alapszabályú kaszinót felállítani és emellett agítálni teljes erővel, amely kizárólag a művelődést szolgálja. Legyenek hatalmas olvasótermei, nagy könyvtára, rendezzen népszerű felolvasásokat a tudomány minden ágából, de ne legyen benne se kártya sem ivó szoba. Nálunk minden második ember kártyázik, aki nem kártyázik az legalább is kibicel és így a kávéházakban már lassanként el sem férnek és így nem látok mást az egész kaszinó kérdés felvetésében, minthogy a kávéházban szűken férő kártyásoknak akarunk szerejni egy kényelmes helyet, ahol zavartalanul űzhessék kisded játékaikat.

Művelt és modern embereknek, művelődni akaró városoknak nem ivó, kártyázó konpániákra, hanem népkadémiaikra és sport egyesületekre van szükségük, mint amelyek első sorban vannak hivatva az emberi művelődést és egészséget előmozdítani. Angliát a clubbok tették nagygyá, de azokban sem nem ittak, sem nem kártyáztak.

SZ. S.

gok még egy ideig örültek vele, aztán lehullottak. Vége a szépségnek, nem tarthat sokáig. De ő erre nem ért rá gondolni. Asszony lett, boldog, szeretett, szép asszony.

Mikor újra hazatért, már késő ősz volt. A fák csupasz ágai összeverődtek, a szél lerördelte s a gyengébbeket ide-oda, dobálta. Összeborzongott mikor ezt látta.

Nem igaz, hogy megkapta a boldogságot az élettől. Nem igaz! Csak megcsillogtatta előtte ragyogó színeit, játszott vele, talán egy kis ideig neki akarta adni, aztán meg gondolta magát, odébb állt. Nem adom neki, minek?

Sokáig, nagyon sokáig beteg volt. Mikor először kimehetett a verandára már ismét ősz volt, csöndes, gyönyörű ősz. Olyanfélé mint most. Akkor is ketten ültek a verandán, ő, meg Bessi. Az ura meg puffogtatta a puskáját a közeli erdőben. Be sem jött, pedig tudta, hogy ma megy ki először. Hát igaz is, minek? Neki csak a gyönyörű, vidám leány tetszett, ő csak a szép, mosolygó asszonyt szerette . . .

Azután nem történt semmi.

Az almafák újra virágba borultak, a harmat talán ép egy csillogott a fűszálon. S azóta nem történt, nem változott semmi. Szép álom volt, felébredt . . .

Hűvös szél kerekedett, az ura hozta a kendőjét, megkérdezte, hogy érzi magát a ment a puskájával. Ő is felállt, lesöpörte a leveleket a felrázta Bessit.

— Ejnye, de magamra hagytál ma. Ne lustálkodj anyit, menjünk egy kicsit jár-kálni . . .

Fodor Etelka.

Feltámadás.

A kereszténység legszebb ünnepére készülünk a Feltámadás ünnepére. A Nagypénteken keresztre feszített Űdvözítő elhagyja sírját a feltámad halottaiból, megjelen tanítványainak, kik aztán hirdetik az Ő tanát, a szeretet tanát. A természet újja ébredése is ezen ünnep, hosszú tél után újult erővel munkába fog az ember, hogy a tavasz, nyár s ősz időszakában gyűjtse a tére valót.

De arra is tanít minket a Feltámadás ünnepe, hogy az Eszme, bármily akadályok álljanak is útjában végre is győz — feltámad. A Haladás eszméje feltartóztatlanul tör célja felé, előzse bár a Golgothán való keresztre feszítés elhagyja sírját, feltámad s egekre tört.

Őh hányszor hallik mostanában is a „Feszítsd meg”, mily sok s nagy akadállyal kell megküzdenie annak, ki az emberiség boldogulása, a tudomány fejlődése sok sok vértanuba került, hiába a Feltámadást megelőzi a Nagypéntek.

Nálunk Salgotarjában is nagy, sok s nehéz akadályokkal küzd a Haladás eszméje, küzd de lassan bár mégis előre tör halad célja felé.

A legnagyobb akadály minden haladásnak nálunk épen a széthúzás, az egyet nem értés. Alig van széles e hazában község, mely annyi párra s annyi részre volna osztva mint a mi községünk. Külön község az acélgár, külön a bányakolónia s a maroknyi Tarján annyi csoportra oszlik a hány vendéglő csak itt van.

Olyan helyiség, hol a különböző elemek mind találkoznak — nincs. Igaz ugyan, hogy e célból alakult meg a Polgári Kör, de sajnos saját tagjai azok, kik azt kiáltják: „Feszítsd meg.” Az volt előbb a panasz, hogy a Körnek nincsenek alkalmas helyiségei, nincs hol összejöjjenek, ez a kifogás már nem lehet, hiszen van a körnek helyisége, de konganak az ürességtől.

Még a választmányi gyűlések sem szoktak határozatképesek lenni, holott ezekben tárgyalják a község ügyeit s ezen összejöveteleknek célja volna a község ügyeit a Kör intencióinak megfelelően intézni.

De nemcsak a Polgári Körben van ez így. Ott van az Iparosok Otthona, ritka közgyűlés az, mely első alkalommal határozatképes volna, iparosaink még saját Egyetikként sem igen törődnek.

A tapasztalat azt mutatja, hogy így boldogulni nem lehet, ha a község előljárására meg is teszi a tőle telhető s iparkodik, hogy a régi bűnökét jóvá tegye, megtörli a nembánomságon a nem törődémségen. Nemcsak, hogy nem támogatjuk, de akárhányszor hallik „Feszítsd meg.”

De felre a kötét go.dolattal nézzünk bizalommal a jövő elébe, a Nagy pénteket követi a — Feltámadás.

Hírek.

Kitüntetés. A király Pirtz József bányamestert a salgótarjáni közszolgálat rész. társulatnál 40 éven át a kőnyászi tőren szerzett érdemeit a koronás érdem ezüst kereszttel tüntette ki.

Személyi hír. Szatmári Pál és Sarkadi Károly posta és távirás segédtisztok postahivatalunkhoz lettek helyezve.

Sport egyesület alakítása, illetve a régi sport egyesület felélesztése céljából évtekelet lesz folyó hó 8-án csütörtökön este 8 órakor a „Vadász” szállodában. Az összehívók ezuttal is tisztelettel meghívják mind azokat, akik ezen ügy, illetve ezen igazán nemes cél iránt érdeklődnek. Lapunk szerkesztősége, amely a sport egyesület eszméjét, mint az lapunk legutóbbi számából is kitűnik, csak helyeselheti, épen ezért tőle tehát tőleg mindenképen támogatni fogja a mozdulmat.

Vakáció. Itt a husvétii vakáció, megértek az ország minden részén tanuló diákok és hangos tölük az utca; mozgalmabb a városnak nélkülök tulságosan is kiált képe. Előkerült az első napon a futball és a magasan szálló labda hirdette, hogyha más nem, de a diákság lelkesedik a saját egészségeért, illetve ami ezzel tökéletesen egyenlő, a sportért.

Rendőri hírek. A helybeli munkástakácsokra igazán jellemző, hogy Tóth Gábor munkást rendőrségünkkel feljelentették, hogy konyhájában 8 embernek ad szállást. Szó sincs róla csak dícsérendő rendőrségünk buzgalma, ha tényleg komolyan veszi az ilyen dolgokat, de ha csak úgy véletlenül fedezte fel ezt a helyet, akkor annál égbekiáltóbb rendőreink nemtoródómsége. Mert sok ilyen helyet lehetne felfedezni nálunk egy kis utánjárással. — Holec Lajos jánoskaj illetőségű 18 éves foglalkozás nélküli polgártársunknak ügylátszik nagyon kórgott a gyomra mult hó 30-án. Legalább is ezt bizonyítja, hogy nem állotta társainak tarisznyájával odébb állani. Persze azt már nem is kell mondani, hogy rendőreink nyakon csípték és a hűvösre vitték. — Sison József 42 éves nős, gyári munkást mint közveszélyes elmebetegét a bgyarmati Mária Valéria kórházba szállították.

Műkedvelői előadás. A salgótarjáni román olvasókör saját házalap javára 1909. évi április hó 12-én husvétii másodnapján a Vadász szálloda dísztermében táncossal egybekötött műkedvelői színelőadást rendez. Színpad kerül a Kilenedik. Helyarok: oldal-szék 2 kor., körszék 1 kor. 60 fill., zárt-szék 1 kor. 20 fill., állóhely 80 fill. Jegyek előre válthatók Langár György egyleti pénztárnok urnál és a kör helyiségében. Pénztárnyitás este 6 órakor. Kezdeté pont 8 órakor.

Elmaradt közgyűlés. Szörnyen érdekeltnek iparosaink saját ügyeik iránt, hiszen már másodszer volt határozatképtelen közgyűlésük f. hó 4-én. Az elnökség boldog reménykedéssel f. hó 18-ára próbálja összerakni az agilis iparosainkat.

Irodalmi szenzáció. Ritka meglepetést szolgált a magyar irodalomnak Dimi a Salgótarjáni Hírlap április hó 4-iki számában „Vadász jönnek” c. elegikus szörnyzülöttével. A tarjáni összes középületeken kitűzték a fekete lobogót az örömhír hallatára, sőt a nap is megállt szokott körútján és meglepégedetten olvasta a legnagyobb tarjáni elegikus rimes kiszólásait. Mi is ajánljuk a „verset” olvasóink szives figyelmébe.

Követendő példa. Ipolypászto nógárd-megyei községben egy 50 tagú lovasított énekkar működik. A mostani márciusi ünnepeken is ők énekeltek lóhátról magyar nótákat gatyával, fokossal árvalányhajas kalappal. Igazán szenzációs sikert értek el.

Lakás mizéria. Annyit olvasunk napnap után a fővárosi lapokban a lakás hiányról, lakás uzsoráról, hogy szinte elfelejtjük a mi bajainkat. Mert bizony nálunk ép olyan nagy a lakáshiány és drágaság mint akár Budapesten. Aktuális is most ez a baj mint értesülünk Florek Endre kir. járásbíró Bezercebényára a kir. törvényszékhez lett áthelyezve, lakása persze már ki van adva, Nagy Miklós kir. járásbíró utódnak is lakásra lesz szüksége, ugyan hol kapnak itt megfelelő lakást? Legfőbb ideje, hogy e bajokon segíteni kellene s a segítség csak egy módon lehetséges: Ember segít magadon s megsegít az Isten. A községtől nem várhatunk segítséget, annak elég a maga baja itt magunknak kell magunkon segítenünk. — Aunyi itt a hivatalnok, tisztviselő, hogy csak a jóakaraton múlik, ha össze nem állnak és egy tisztviselői telep építése által nem segítenek nyomoruságos viszonyaikon. Minden kezdet nehéz, de legyőzhetlen akadály nincs. Várjuk hát a kezdeményezést.

Új élelclap. „A Pikkoló” címmel színesen illusztrált új élelclap indult meg. Az első szám mely huszonnégy oldal terjedelemben jelent meg, ugy az olvasói mint irodalmi körökben méltó feltűnést keltett. A Pikkoló merészeu szakít az eddigi élelclapok irányával, amennyiben programjából ugy a politika mint pikanteria teljesen hiányzik — így a Pikkoló méltán számot tarthat arra, hogy minden magyar család asztalán helyet találjon — amit annál is inkább megérdemel, mert amint első száma is bizonyítja, a lap a legszellemesebb, legvidámabb irodalmi hangú élelclap. Színes illusztrációit a legkiválóbb magyar karikatúristák rajzolják, szöveg része is szokatlanul gazdag. Előfizetők könyvjáradékban részesül, valamint rejtvenymegfejtőt is. A Pikkoló előfizetési ára negyedévenként 2 kor. 50 fill. egyes szám ára 20 fillér, megrendelhető a kiadóhiva alban Budapest VII. Rákóczi-út 16, de példányonként kapható minden dohánytözsdeben, hírlap elárusítóknál, pályaudvaron. A legtöbb kávéház tartja.

Válasz.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Halaszthatatlan kötelességemnek tartom, hogy ezuton kérjek bocsánatot a Salgótarjáni Hírlap olvasó közönségtől Dimi „Vadász jönnek” című elegikus költeményeért. Kertelés nélkül bevallom a költemény elkötvetésére én adtam alkalmat. — Szánom-bánom bűnömöt és lehorgasztott fővel járulok a jóízű közőnség ítélőszéke elé, de Isten látja lelkemet, ha én azt tudom, hogy Dimi ilyen elégiára vetemedik, akkor el sem kezdem az ügyet.

Némi vigaszt nyujt azonban az a körülmény, hogy már nálunk mindenki kellően tudja értékelni a Dimi agyrémeit, nálunk már mindenki tudja, hogy az ilyen falusi „versek” nem esnek rones beszámítás alá, mert a Múza, a rimek és egyebek egészen kiforgatják őket mivoltukból.

Ilyen valójából kiforgatott, valamennyi lábára sántikáló „versek” a Dimi elégiája is.

A legnagyobb badarság ugyan ilyen „köttemény” bogaraival foglalkozni, mert ma már a költői szabadság — az a bizonyos licencia postarum — a bölényeket is életre kelti, az izléses flukkal is „csorda” és ilyesfajta szavakat használat, teljossá „lények-bölények, sorba-csorba-csorda rimekre, mert ma már ezek a költők nagyon ördögöngs gyerekek, ezeket már nem csak a Múza csoklogatja homlokon, hanem szemrehányás csorda legeli a lelküket, sőt a korcs világnézetek egyenesen szemén köpdösik őket. Azt hiszem még is meg fogja nekem bocsájtani az olvasó ezt a badarságot, ha közlöm vele, hogy vizsgálódásaim közepette szépséget is fedeztem fel Dimi verseben. T. i. Az inkriminált elégia utolsó sora „Befogom a számat” párját ritkító költői szépség!

Tessék csak elképzelnit!

Egy eleven költő, akit egyebek között a korcs világnézetek szemén köpdöttek, a ki nek lelkét szemrehányás csorda legeli — ha ugyan nem tévedés, vagy sajtó hiba ez, mert ha még a lelke helyett fejét legelné, annak volna valami teteje, mert a költők begyepesedett fején tényleg akad legelni való — aki hetet havat, tücsköt bogarat összehordott egy versben, azután hirtelen fordulattal, lelkének egész költői tartalmát belevive, Jupiteri fölénnyel befogja a száját! Hát nem megható ez! Sőt ha verse elején fogná be a száját és az egész vers folyamán fogva tartaná, akkor egyenesen könyvetet facsarna ki a mi „ciukusan öbégató, „prúd és maradi lényünk”ből.

Egyébként mihez tartás végett tudatom Dimivel, hogyha teljesen tönkre akar silányítani, akkor még egy elégiát fog írni hozzánk. Myop.

Legnagyobb hírnévadás arany állomány Nürnberg 1906.

Globus
Fémtisztítókivonat

jobban tisztít mint mindenféle más.

Fémtisztítószer.

Legnagyobb hírnévadás „Grand Prix” St. Louis 1904.

THILL JÓZSEF

Rákóczi nagyvendéglős

ajánlja a közelgő husvétii ünnepekre kitűnő borait leszállított árakban.

Szegszárdi siller literenként házhoz	—	—	28 kr.
Kiskunhalasi fehér	—	—	32 „
Tolcsvai	—	—	56 „
Egri veres	—	—	76 „

Szerdán és pénteken halászlé, halpaprikás és rántott hal kapható.

Csütörtökön malac pecsenye.

Naponta Minőri Amália kisasszony cimbalom művésznő Bpestől játszik új műsorral.

LIGETI FERENC

Salgótarján.

Férfi szabóság és egyenruházati műterem.

Női- és férfi confection.

Hazai gyártmányú cipőraktár.

ÚJ!

amerikai rendszerű

ÚJ!

Uri szabóság mérték és próba szerint, valódi angol és belföldi szövetekből,

csupán két ár
21 és 23 forint

bármely szövetből választható készpénzfizetés mellett. Ezen kedvezményt csak azért nyújthatom a t. vevőközönségnek, mivel a szöveteket készpénzért vásárolom, a munkaerőhöz pedig tetemes megrendelések folytán olcsóbban jutok, úgy hogy az eddig **30 forintért** készített öltönyöket **21 forintért** és az eddig **35 forintért** készültöket pedig **23 forintért** szállíthatom. Egyszersmind ajánlom dusan felszerelt raktáramat, ari- és női divatárú cikkekben. Becses pártfogását kérve, maradok
tiszteléssel **Ligeti Ferenc.**

ANGOL
URI
SZABÓ.

Szép és díratos kifogástalan minőségű szövetekből kívánatra többszöri próbával készít öltönyöket és téli kabátot, szakett és felöltőt, különlegességeket priosessz és lovagló nadrágot, valamint papi reverendát.

LŐRINCZE ISTVÁN
SALGÓTARJÁN,
A VÁROSHÁZZAL SZEMBEN.

ANGOL
URI
SZABÓ.

466/1909. vhtó. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. járásbíróának 1908. évi Sp. III. 1232/4. számú végzése következtében dr. Tepánzky Károly kassai ügyvéd által képviselt Sipos A. Gyula javára 165 k. 71 f. s jár. erejéig 1909. évi jan. hó 1 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2100 k.-ra becsült következő ingóságok, n. m. árak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíróaság 1909. évi V. 209/5 számú végzése folytán 165 k. 71 f. tőkeköv. ennek 1908. évi apr. hó 13 napjától járó 5%, kamatai, és eddig összesen 74 kor. 79 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Salgótarjában alperes 209/b sz. levő üzletében leendő megtartására 1909. évi április hó 16-ik napjának d. e. 11 órája határidőből kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi márc 20 n.
Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.

45/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíróaságának 1908. évi Sp. 7.3/3. sz. végzése következtében dr. Fischer Jakó szabadkai ügyvéd által képviselt Celluloid Aranyár Weinbut A. és fia javára 187 kor. 40 f. s jár. erejéig 1908. évi aug. hó 5 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2120 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. tem. eszközök és árak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró-ág 1908. évi V. 847/15 számú végzése folytán 103 kor. 22 fill. hátr. tőkeköv., ennek 1908. évi apr. hó 25 napjától járó 5%, kamatai, és eddig összesen 20 kor. 62 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Salgótarjában alperesnek 209/b sz. a. levő üzletében leendő megtartására 1909. évi április hó 16-ik napjának d. u. 5 órája határidőből kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. márc. 19.
Krúdy kir. bir. végrehajtó.

132/1909. sz. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. és vtó kir. törvényszéknek 1909. évi 166356. sz. végzése következtében dr. Caigler Jakab salgótarjáni ügyvéd által képviselt Grossmann és Goldstein javára 145 k. 56 f. s jár. erejéig 1909. évi márc. hó 2 n. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lef. és 2307 kor. 20 f.-re becsült következő ingóságok, u. m.: árak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a salgótarjáni kir. járásbíró-ág 1908. évi V. 1170/2 számú végzése folytán 145 kor. 56 f. tőkeköv. ennek 1908. évi nov. hó 30 napjától járó 6%, kamatai, és eddig 61 koronában bíróság már megállapított költségek erejéig Kisterenyén, alperes üzletében leendő megtartására 1909. évi április hó 9-ik napjának délutáni 4 órája határidőből kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Salgótarján, 1909. évi márc. 16 n.
Krúdy Dezső, kir. bir. végrehajtó.